

КЗ "Новопсковська ЦБС"

НОВОПСКОВЩИНА

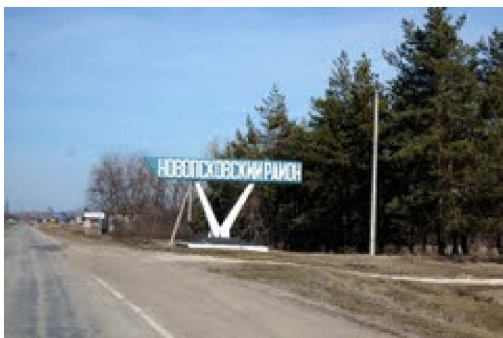

ІСТОРІЯ
КУЛЬТУРА
ТУРИЗМ

Історія

Новопсковський район - великий сільськогосподарський район, розташований в північно-східній частині Луганської області. Район межує з

північної сторони з Ровеньківським районом Белгородської області та Кантемировської районом Воронежської області Російської Федерації, на сході - з Марківським, на півдні - зі Старобільським, на заході - з Білокуракинського району Луганської області. Як адміністративна одиниця

утворений в 1931 році. Знаходиться на відстані 150 км від обласного центру. Загальна площа району - 1623 кв. км. В Новопсковському районі 39 населених пунктів, з них – два селища міського типу і 37 сільських населених пунктів.

Історична довідка

Новопсков - селище міського типу в Луганській області України, адміністративний центр Новопсковського району (9,9 тис. жителів), розташований при впадінні річки Кам'янки в річку Айдар (притока Сіверського Дінця), в 38 км від залізничної станції Старобільськ (на лінії Кіндрашівська - Валуйки).

Це одне з перших поселень на території сучасної Луганщини, засноване в середині XVII ст. швидкими селянами. Вони поселилися трохи нижче за течією від гирла р. Кам'янки, що впадає в Айдар, і назвали свій хутір Закам'янкою.

Новопсковщина має цікаву, оригінальну історію, без якої історія України була б неповною.

У часи так званого Великого переселення народів у Донецькі степи хвиля за хвилею накочуються орди тюрків, залишки індоєвропейського населення - нащадки сарматів - алани заселяли лише територію північної частини Луганщини, південь нинішньої Воронежської області. Більш південні райони до Азовського моря займали племена тюрків і болгар. Ці народи створили оригінальну так звану Салтівську культуру. Визначною пам'яткою цих часів є старовинна печера під горою Пристін, якій за різними оцінками від 1 тис. до 1,5 тис. років.

У X столітті під ударами руських дружин і натиском кочівників зі сходу Салтівська культура була знищена і нашими степами прокотилися нові хвилі кочівників: печенігів, угрів, тюрків, половців.

З 30-х рр.. XIII ст. і наступні кілька століть Донецькі степи знаходяться під контролем Золотої Орди та її наступників. Наприкінці XV ст. за контроль над нашим краєм починається боротьба між Кримським ханством, Великим князівством Литовським і Московським князівством. Активну роль у цій боротьбі відіграють запорізькі козаки. З XVI ст. правим берегом Айдара йшов татарський битий шлях, так звана Новокальміуская сакма. Для захисту південних кордонів московський уряд створив спеціальну сторожову службу, завданням якої була військова розвідка з метою попередження татарських нападів. Часто на цю службу наймали українських козаків, які краще знали ці степи. Найбільший слід залишив відомий засновник Запорізької Січі Дмитро Байда-Вишневецький, який в 1559 році розбив на р. Айдар татарський загін. За твердженням харківських істориків у цих степах в 30-ті роки XVII ст. починав свою військову кар'єру Іван Сірко. З другої половини XVI ст. ці степи фактично перебувають під контролем запорізьких козаків.

У другій чверті XVII ст. починається інтенсивне господарське освоєння території нашої області. Територія на північ від Білолуцька з 50-х рр. належала Острогозькому козацькому полку. В середній і нижній течії р..

Айдар селилися як українські, так і російські селяни. Але потік українців був набагато потужніший, адже російський уряд був зацікавлений у прикритті своїх південних кордонів з боку Дикого Поля. У той же час в Російській державі за Соборним укладенням в 1649 році було оголошений довічний і безстроковий розшук втікачів, тому втікачі з російських земель намагалися забігти далі на Дон. Спроба місцевих поселенців віднести себе до Дону закінчилася невдало. З появою каральних загонів, посланих царським урядом на початку ХУІІІ ст. донська старшина відреклася від земель по Айдару і направила каральний загін драгунів під командою князя Ю. Долгорукого на Айдар. Це викликало відоме повстання під проводом К. Булавіна, одна з битв в 1707 р. сталася біля села Іванова Лука, нині с. Булавинівка. У 1708 р. каральний загін князя В. Долгорукого зрівняв із землею самовільно засноване поселення, жителі якого підтримали

Булавинське повстання. Після розгрому повстанців за указом Петра I всі поселення по Айдару знищувалися. У цей час Острогожський полковник І.Тев'яшов задав питання про передачу всіх земель по Айдару Острогозького полку. У 1716р. Це було зроблено офіційно. В 1732 р. сюди за наказом Воронежської губернської канцелярії переселили сотню козаків Острогозького полку. Осинове, Білолуцьк, Закотне, Старобільськ стали сотенними містечками Острогозького полку. Особливістю Острогозького полку було те, що на відміну від інших тут козаків було більше ніж селян.

У 1765р. згідно указу Катерини II слобідські козацькі полки ліквідовувалися, замість них створювалися гусарські полки. Основна маса козаків була зарахована в так званих військових обивателів. Кріпаків практично не було, основна маса козацької старшини належала до дрібних землевласників, їх господарства належали швидше до фермерським з вільнонайманим працею. Господарство краю розвивалося динамічно і життя було досить заможній, про це свідчить інтенсивне будівництво кам'яних церков в наших селах, кожне село намагалося мати свій храм.

У 1797 р. Закам'янка увійшла до складу Старобільського повіту Слобідсько-Української (з 1835 р. - Харківської) губернії, а з 1829 р. була перетворена на військове поселення. Тут був розквартирований сформований у Пскові кірасирський полк, а село перейменували в Новопсков.

Але в 1829 р. з розміщенням в Старобільському повіті псковського кірасирського полку колишнє вільне козацьке населення перетворювалося на військових поселенців. Військові поселення були ліквідовані лише в 1857 році.

Ліквідація кріпацтва, швидкий розвиток промисловості в Донбасі сприяло економічному розвитку краю, але загострювало соціальні відносини,

сприяв розшаруванню селянства. Все частіше безземельні селяни йшли на заробітки "на Дон" і "рудники".

У другій половині XIX ст. Старобільським земством відкриваються в селах початкові школи. У Новопскові і Білолуцьку в кінці століття відкриваються бібліотеки, земські лікарні. У

Новопскові було відкрито ремісниче училище, яке готувало токарів, слюсарів, машиністів локомотивів.

У період першої російської буржуазно-демократичної революції і Столипінської реформи були окремі виступи селян проти поміщиків. Різко погіршила становище селян перша світова війна. Найбільш працездатна частина населення була забрана на фронт, продуктивні сили села були підірвані. Лютнева революція в 1917 році не внесла ніяких змін у свідомість селян, вони були поінформовані про революційні події. 4 січня в 1918 з'їзд Рад Старобільщини проголосив радянську владу в повіті, в селах почали створюватися ревкоми. Але лівацькі дії нової влади загострили відносини на селі, починається збройна боротьба, яка тривала до 1922 р.

У червні 1919 р. край захопили денікінці. Радянська влада остаточно встановилася в кінці року з розгромом денікінців. Однак збройна боротьба з повстанцями тривала до 1928 року. Відомий рейд армії Нестора Махна в 1920 р. під час його спроби прорватися на Дон.

У середині 20-х рр. виникають перші сільськогосподарські кооперативи - ТСОЗи. Активізується культурне життя: відкриваються клуби, хати-читальні, лікнепи, школи, перші спортивні команди. У 1929 р. починається масова колективізація, яка проводиться із застосуванням насильницьких методів і супроводжується масовим розкуркуленням. У 1930 р. колективізація була в основному завершена.

У 1931 р. створюється Новопсковський район. Незважаючи на такі заходи, в тому ж 1932 року починається голод, він був одним з найстрашніших в Україні і лютував до кінця літа 1933 року. Сьогодні неможливо встановити кількість жертв, але з того часу такої кількості населення, як на початку 30-х рр., В районі вже ніколи не було. У 1933 було створено політвідділи, які "проводили велику масово-політичну і організаторську роботу серед колгоспників спрямовану на виконання соціалістичних зобов'язань ..." Життя поступово налагоджувалося, почалася електрифікація села, відкривалися побутові майстерні, відкрилася ще одна семирічна школа, яка незабаром була реорганізована в середню.

Новим випробуванням стала війна - на фронт пішли близько 14 тис. жителів району, в тому числі жінки. Майже половина загинула в боях, багато повернулися інвалідами; 4,5 тис. осіб було мобілізовано на спорудження військових об'єктів. З Новопсковщиною пов'язані біографії 10 Героїв Радянського Союзу. 10 червня 1942 Новопсковщина була окупована

фашистськими військами, окупація тривала до 23 січня 1943 року, вона завдала великої шкоди народному господарству. Відновлення народного господарства почалося навесні 1943 року і тривала до 1950 року. Довелося пережити голод 1946-1947рр., Поновлювалася матеріальна база сільського господарства, місцева промисловість, з'явилися перші автобусні маршрути. За післявоєнні роки Новопоківський район став одним з найбільших виробників сільськогосподарської продукції в Луганській області. З 1956 р. Новопоків став одним з найбільших в Україні вузлом магістральних газопроводів.

Зараз головна галузь виробництва Новопоківського району – сільське господарство. Спеціалізація району - виробництво рослинницької та тваринницької продукції.

Культура

Важливу роль в організації в організації дозвілля населення та гостей району відіграють заклади культури, мережа яких складається з 27 сільських клубів, Новопсковського районного центру культури та дозвілля; КЗ «Новопсковська ЦБС», який налічує 27 бібліотек; Новопковська школа мистецтв та Білолуцька музична школа.

При клубних закладах діють 208 художніх колективів, деякі з них мають звання «народний» та «зразковий», які сприяють розвитку українського самодіяльного мистецтва, відродженню народних звичаїв та традицій, популяризації сучасної української естрадної пісні.

Народного ансамблю народної пісні „СЛОБОДА”

У 2000 році працівник РДК Яковенко Тетяна Іванівна організувала вокальний ансамбль козачої пісні «Лейся, песня», який у 2004 році був перейменований в народний ансамбль народної пісні «Слобода». Великою повагою користується колектив у односельців, жителів району, області та за її межами. Жодне свято не обходиться без «Слободи» в селищі та в районі.

Гаряче аплодують колективу і глядачі Російської Федерації. Ансамбль «Слобода» приймав участь у фестивалі народної пісні, присвяченому 350-річчю утворення м. Ровеньки Белгородської області Російської Федерації «Песни родной земли» у 2001 році.

Ансамбль нагороджений дипломом Лауреата ІІ Всеукраїнського огляду народної творчості у 2001 році м.

Луганськ. За роки існування ансамбль приймав участь:

- І Міжнародному фестивалі «Слобожанський спас» (м. Сватове, 2006 рік);
- Міжнародному фестивалі «Воронцева слобода» (сел. Білокуракіне);
- Міжнародному відкритому фестивалі козачої творчості «Любо» (Станиця-Луганська 2006 рік);
- Міжнародному відкритому фестивалі «Козацькому роду нема переводу» (м. Донецьк, 2006р);
- обласному фестивалі народної творчості «Червона калина» (сел.Троїцьке);
- Міжнародному фестивалі козацької, народної сучасної пісні «Куяльник – 2008» (м. Одеса) де завоювали Гран-прі;
- ІV фольклорному святі «Славяне мы – в единстве наша сила» (с. Сиротино, с. Клименки);

- культурно-мистецьких заходах, присвячених 200-річчю з дня народження М.В. Гоголя (м. Ровеньки Белгородської області Російської Федерації);

- міжнародному форумі слов'янської єдності «Діти Великої Перемоги з вірою в майбутнє», присвяченій 65-річчю Перемоги (м. Ровеньки Белгородської області Російської Федерації)

- V культурно-мистецькій акції «Добросусідські відносини» (сел. Мілове 2009 р.).

У 2010 році колектив брав участь в обласному фестивалі російсько-української дружби «В семье единой», який проходив в селищі Кантемирівка Воронежської області Російської Федерації.

- 1 квітня 2012 року ансамбль «Слобода» брав участь в обласному фестивалі «Луганщина – світанок України»;

- У вересні-жовтні брав участь у виїзних концертах до міст Перевальськ, Чорнухіне, Зоринськ, Артемівськ;

- 18-19 серпня 2012 року ансамбль брав участь у Всеукраїнському фестивалі мистецтв «Слобожанський спас», де «Слобода» отримала диплом III ступеня в номінації «Калинова зоря».

Колектив має своє неповторне обличчя творчого майстра, свою манеру виконання, яка постійно розвивається і поповнюється новими піснями.

Народний фольклорний колектив “Криниченька”

1 жовтня 1984 року в Районному будинку культури був організований фольклорний ансамбль, який назвали “Криниченька”. Через рік, 1985 року ансамбль уже побував в м. Києві, де одержав свій перший Диплом та Почесну грамоту за участь в експозиції “Полтавщина та Слобожанщина” на території музею народної архітектури та побуту України. Закружляла “Криниченька” у вирії концертів, фестивалів, конкурсів.

У 1987 році за активну роботу з пропаганди фольклору, народних традицій та за високий рівень виконавського мистецтва ансамблю було присвоєне почесне звання “народний”.

В доборі репертуару керівнику, яким нині є Борисенко Олена Олександрівна, допомагають самі учасники: пісні переписуються із старих збірників, радіо, телебачення. В основному репертуар складається з українських народних пісень, бо краса української пісні назавжди увійшла в серця учасників ансамблю.

За 25 років існування учасники ансамблю “Криниченька” побували з концертами майже в усіх селах району, в селищах Марківка, Білокуракіне, м. Сватове. Колектив нагороджений багатьма дипломами та грамотами. Постійний учасник обласного фестивалю “Червона калина”, “Играй, гармонь”, всіх свят народної творчості. У 2010 році колектив став лауреатом обласного огляду-конкурсу аматорських ветеранських колективів, присвяченого року ветеранів, брав участь у V районному фестивалі народної творчості, присвяченому пам’яті Заслуженого працівника культури України Б.М.Ждана.

У 2009 році фольклорний колектив «Криниченька» відсвяткував своє 25-річчя, де була представлена змістовна програма.

У серпні 2012 року «Криниченька» брала участь у Всеукраїнському конкурсі фольклорних колективів «Національний Сорочинський ярмарок», де посіла III місце.

Зразкова хореографічна студія «Рандеву»

області. Є лауреатом І-го Всеукраїнського фестивалю імені П.Вірського, посів ІІ місце в обласному фестивалі «Обдаровані діти», ІІ місце у І Міжнародному фестивалі «Весняні арабески» в номінації «Сучасний танець».

Колектив постійно надає допомогу керівникам гуртків у виконанні хореографічних замальовок до спектаклів та пісень.

Хореографічна студія «Рандеву» була створена в 1992 році. Почалося все з маленької групи – 20 чоловік. Зараз студія налічує 50 учасників різного віку, від 4 до 18 років.

У 1998 році хореографічній студії було присвоєно звання зразкової. Репертуар колективу складається в основному з сучасних танців, але є й народні. Колектив бере участь у масових заходах району та області.

У 2010 році змінився керівник (у минулому вихованка студії «Рандеву»). Ним стала Буткова Анастасія Василівна, яка набрала нових учасників. Студія бере активну участь виїзних концертах по району. Колектив постійно розвивається, має своє обличчя творчого майстра, поповнюється новими постановками, новими учасниками.

Зразковий хор «Сонечко»

Дитячий хор «Сонечко» заснований в 1972 році. Першим його керівником була викладач Зінченко Валентина Василівна, яка заклала основи вокального хорового співу колективу.

У 1979 році колектив активізував свою роботу, регулярно беручи участь у фестивалях, конкурсах, концертах. За високий рівень майстерності і

багаторічну творчу роботу 1984 року хору було присвоєно почесне звання «зразковий».

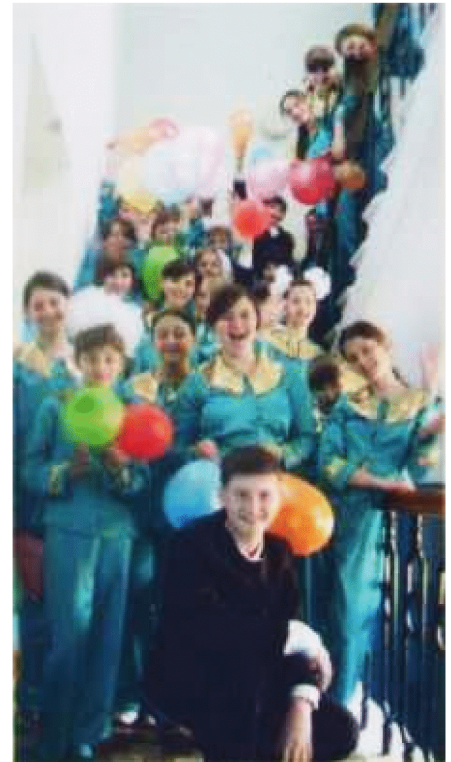
Навчаючись в колективі, його учасники отримують заряд духовності та підвищують рівень музичної культури, який сприяє всебічному розвитку дітей.

З 1996 року хоровим колективом керує викладач Новопокровської школи мистецтв Наталія Леонідівна Шморгун.

Концертмейстером хору з 2000 року є висококваліфікований спеціаліст Гаєва Валерія Василівна.

Дитячий хор бере участь у районних, обласних концертах та фестивалях. На його рахунку багато нагород.

Хоровий колектив налічує 47 дітей. Вони часто гастролують на районних та обласних сценах, беруть участь в обласних та Міжнародних фестивалях, конкурсах. У 2010 році колектив посів II місце на Міжнародному хоровому фестивалі «Хай пісня скликає друзів», який проходив в м. Луганську, молодший та старший хор I та IV місця відповідно в обласному конкурсі дитячих хорових колективів, брав участь в обласному зональному фестивалі «Чорнобильський лелека» та в заключному Гала-концерті, стали дипломантами обласного Гала-концерту «Свет далекой звезды».

На базі хору «Сонечко» створено колектив-супутник - молодшу групу хору, а також дитячі ансамблі „Перлина”, «Перлинки», «Веселі хлопчики», «Юніор – Бомонд», «Нью Йорк» та групу солістів. Її вихованці є постійними учасникам обласних, Всеукраїнських та міжнародних конкурсів, на яких діти стають переможцями та призерами:

- хор «Сонечко»:

1) II місце на Міжнародному фестивалі вокально-хорових колективів «Хай пісня скликає друзів» м. Луганськ (2010 р.), I-ші місця у 2011 та 2013 роках;

2) I місце на обласному конкурсі «Обдарована молодь Луганщини» - (2011 р.)

- ансамбль «Юніор-Бомонд»:

1) III місце на Міжнародному благодійному фестивалі «Чорноморські ігри» м. Скадовськ Херсонської обл. – 2012 р.

2) Гран-Прі Всеукраїнського телевізійного конкурсу «Крок до зірок» м. Київ - 2012 р.

В 2010 році вокальний ансамбль «Перлина» став лауреатом обласного фестивалю-конкурсу афганської пісні «Солдатське братство».

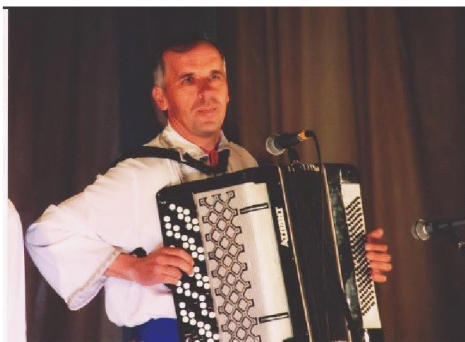
Досягненнями останніх років можна вважати:

- I місце на Міжнародному вокально-хоровому фестивалі «Хай пісня скликає друзів» - 2011р., 2013 р.
- I місце на обласному конкурсі «Обдарована молодь Луганщини» - 2011 р.
- III місце на Міжнародному благодійному фестивалі «Чорноморські ігри» м. Скадовськ Херсонської обл. – 2012р.
- Гран-Прі Всеукраїнського телевізійного конкурсу «Крок до зірок» м. Київ - 2012 р.

Для багатьох випускників хорового колективу музика стала справою всього життя. Колектив має своє обличчя творчого майстра, свою самобутню манеру виконання, яка постійно розвивається і поповнюється новими сучасними, класичними українськими та російськими творами.

Народний вокальний ансамбль "ДВА КОЛЬОРИ"

Народний чоловічий вокальний ансамбль "Два кольори" був організований в 1979 році молодим художнім керівником Павленківського сільського Будинку культури Петровим Віктором Олексійовичем.

Пісні, які виконував колектив були переважно патріотичні, але згодом в репертуарі з'явилися українські народні, які відображали неповторну красу рідної землі, робочі руки людей,

пісні про козацьку славу. 3 грудня 1979 року чоловічий ансамбль став виступати під назвою "Два кольори". Ансамбль від самого заснування складався з 12 чоловік. Склад за певних обставин змінювався, та кількість учасників залишилась та ж сама.

"Старожилами" колективу можна

поправу назвати братів Петрових Віктора та Василя, Чепелуха Михайла та Петра, а також Олександра Кликова, Анатолія Леоненко, Олександра Ярьоменка. Трохи згодом до ансамблю прийшли брати Ярьоменки Геннадій та Олексій, Біловодський Олег, Алексєєв Олександр і останнім, - Леоненко Григорій.

Коли ансамбль "Два кольори" з'являється на сцені, в залі відчувається творча теплота, козацький дух, воля до життя. Колектив є справжнім пропагандистом народної спадщини. Кожен виступ, як театральне дійство, наповнене дотепними жартами, приказками, народними байками. Ансамбль чудодійною енергетикою заряджає глядачів, щедро несе мистецьке надбання свого народу.

Сотні виступів на рахунку цього прекрасного колективу як на сцені місцевого Будинку культури, так і на сценах Луганщини, Києва, Російської Федерації. Колектив приймав участь у фестивалі "Червона калина", "Сузір'я дружби", у творчих звітах Луганщини в м. Києві "Благовіст Луганщини" (2002р.), "Луганщина - світанок України» (2004р.). У 2007 році ансамбль просів II місце у міжнародному фестивалі "Слобожанський спас". Учасники колективу зайняли у 2010 році I місце в обласному фестивалі «Сімейні скарби Луганщини». Колектив приймав участь в Гала-концерті обласного фестивалю «Луганщина – світанок України», є постійним учасником щорічного районного фестивалю імені Заслуженого працівника культури України Б.Ждана.

Неодноразово колектив нагороджувався похвальними листами, почесними грамотами районного і обласного управлінь культури. У 2001 році ансамбль "Два кольори" отримав медаль "Лауреат I Всеукраїнського огляду майстрів мистецтв" в м. Києві.

Народний ансамбль "Два кольори" працює в тісному зв'язку з ансамблем-супутником "Весела сімейка", до складу якого входять школярі Павленківської ЗОШ. Хлопчаки, залюбки вивчають українські пісні, із задоволенням виступають разом з легендарним колективом на одній сцені, продовжуючи традиції наставників.

Колектив брав участь у фестивалях «Барви рідного краю», «Червона калина», «Сузір'я дружби», «Сонячні кларнети», на яких ставали лауреатами I та дипломантами II ступеня всеукраїнських оглядів майстрів мистецтв у Києві.

Колектив постійно бере участь у районних та обласних фестивалях, концертах.

Почесне звання «народний» колектив одержав у травні 1993 року.

Вокальний ансамбль «СИНІВОЧКИ»

Вокальний ансамбль «СИНІВОЧКИ» був організований директором Новобілянського сільського будинку культури Максименком Л.П. у 1998 році. У складі ансамблю взяли участь люди різного віку і професій:

працівники Будинку культури, сільської ради, домогосподарки, вчителі, пенсіонери. Багато негараздів було на початку діяльності ансамблю. Цьому сприяла специфіка роботи сільського жителя: дефіцит вільного часу, текучість учасників, репертуар. Та згодом в колективі залишились люди, у яких любов до пісні стала сильнішою за життєві проблеми.

Ансамбль став більш стабільним і організованим. На сьогодні у ньому налічується 14 учасників. Від простих одноголосих пісень учасники ансамблю стали виконувати більш складні твори в три або чотири голоси. Колектив став улюбленим і бажаним для глядачів не тільки на місцевій сцені, а й всього району. Він був неодноразовим учасником заключних районних фестивалів, про що свідчать грамоти і цінні подарунки від районного відділу

культури та райдержадміністрації. Колектив є бажаним гостем в сусідніх селах Російської Федерації.

Колектив постійно працює над підвищенням своєї виконавської майстерності. У репертуарі його звучать українські та російські народні пісні, а також твори сучасних композиторів, яких налічується більше 30.

Колектив працює у тісному зв'язку з супутником «СИНІВОЧОК» дитячим вокальним ансамблем «МРІЯ» місцевої загальноосвітньої школи.

У 2011 році колектив успішно підтвердив своє високе звання «народний».

Народний вокальний ансамбль «ВЕСНЯНКА»

Ансамбль "Веснянка" був створений у 1970 році, засновником і беззмінним керівником якого є Маняха Л.В. За 18 років існування колектив змінювався чисельно, повнився репертуар, росла його виконавська майстерність та популярність.

У 1985 році ансамблю було присвоєне високе звання "народний", а у 1986 році колектив відзначено поїздкою до Народної республіки Болгарія. Користується заслуженою повагою у односельців, бо являється справжнім пропагандистом української народної та сучасної

пісні. Чудовий емоційний заряд отримують глядачі від зустрічі з „Веснянкою”.

Колектив має своє неповторне обличчя, свою манеру виконання, яка постійно зростає, поповнюється новими творами.

Учасники ансамблю із задоволенням відвідують репетиції, вчать сценічній культурі. З перших днів заснування колективу незмінними його учасниками залишаються Крапівка Н.М., Іларіонова Л.Г., Цапенко Н.В., Безверхня О.М.

У 2006 році „Веснянка” стала Лауреатом Міжнародного фестивалю „Слобожанський спас” у м. Сватове.

"Веснянка" постійний учасник масових культурних заходів, що проводяться в селищі, районі, в області та за її межами, зокрема, з творчими візитами найчастіше бувають у сусідів-росіян. У 2009, 2011 роках колектив зайняв призові місця в районному фестивалі-конкурсі народної творчості «Весела слобода».

Народний фольклорно-етнографічний колектив «Білолучанка»

Народний фольклорно-етнографічний колектив «Білолучанка» створено Шуляк Л.І. в листопаді 1978 року. Люди різні за віком, за професією згуртувались в дружній колектив, а об'єднала їх любов до української народної пісні, старовинних звичаїв, традицій та обрядів наших пращурів. Великою повагою користуються учасники колективу у односельців, жителів району, області, України, Росії.

За високий ідейно-художній рівень програми, майстерність виконання та пропаганду народної творчості, звичаїв та обрядів, що сягають своїм корінням у сиву давнину, в травні 1985 року колективу було присвоєно звання «народний».

Багата програма виступів колективу. Це і «Сватання та весілля на Слобожанщині» з численними піснями та жартами нашого краю, «Хрещені батьки – то другі батьки», «Івана Купала» - своєрідний обряд, що проходить біля місцевої річки Айдар, «Петрівки», «Петра-Павла», «Зажинки», «Обжинки», «Покрова», «Весняні обряди», «Зимові обряди», «Свято першої борозни», «Свято скотарів Святого Ягорія» та багато інших.

Колектив має самобутню манеру виконання, репертуар «Білолучанки» постійно розвивається і поповнюється новими українськими народними піснями і обрядами рідного краю, вдосконалюється майстерність виконання.

«Білолучанка» є дипломантом ІV Міжнародного фольклорно-етнографічного фестивалю «Берегиня» м. Луцьк (2007 р.), Всеукраїнського фестивалю весільного обряду «Рожаниця» в с. Бобриця Києво-Святошинського району (2009 р.), є також переможцем обласного конкурсу фольклорних колективів „Дивосвіт народної творчості” (2008 р.). У вересні 2009 року колектив гідно представляв Новопсковщину під час творчого звіту Луганської області «Луганщина окрилена моя» в м. Києві.

У 2011 році колектив став лауреатом міжнародного фестивалю «Славяне мы, в единстве наша сила» (Вейделівський район Білгородська область).

У січні 2012 року «Білолучанка» взяла участь у Святі української народної пісні в Стаханові, де стала лауреатом II премії, у серпні колектив став дипломантом Всеукраїнського фестивалю мистецтв «Слобожанський спас».

Колектив постійно працює в тісному зв'язку з групою-супутником – дитячим фольклорним ансамблем «Білолучанчата» (керівник Шуляк Л.І). До його складу входять дошкільнята, а також школярі місцевої гімназії та загальноосвітньої школи. Діти вивчають і співають українські народні пісні, активно беруть участь у дитячих фольклорних святах: «В ніч перед Різдвом», «Ой, хто, хто Миколая любить», «Ось недалечко красне яєчко», «Весняночки».

Народний хоровий колектив Булавинівського СБК

Народний хоровий колектив Булавинівського СБК був створений у березні 1989 року.

В колективі згуртувалися люди, закохані в українську народну пісню. З великим ентузіазмом вечорами проходять репетиції хорового колективу. Люди, не байдужі до музичного мистецтва, радо дарують часточку своєї душевної теплоти шанувальникам їхніх талантів.

Протягом багатьох років колектив залишається улюбленцем всіх святкових концертних програм, що проходять на сцені місцевого будинку культури. Народний хоровий колектив є учасником районних свят та фестивалів. В програмі колективу належне місце посідають українські народні пісні та пісні українських авторів.

У 1996 році Булавинівський хор виступав в сусідній Російській Федерації в селищі Ровеньки.

В колективі сильна як чоловіча, так і жіноча групи. Вони можуть окремо виконувати вокальні номери. Постійними солістами хору є Тетяна Лошакова, Світлана Роменська, Галина Працюк, Любов Шестакович, Володимир Антонюк,

Григорій Закуцько, Володимир Фарафон, Анатолій Лисак, Наталія Жихор та інші.

У 2007 році колектив посів друге місце на обласному конкурсі «Пісні, опалені війною», нагороджений багатьма почесними грамотами та дипломами обласних та районних фестивалів, конкурсів.

Хоровий колектив є учасником районних свят та фестивалів. У програмі хору належне місце посідають українські народні пісні, пісні українських та місцевих композиторів.

Комунальний заклад «Новопсковська централізована бібліотечна система»

Одним з ключових показників успішного національного розвитку, конкурентоспроможності держави на світовому ринку є рівень культури та освіти кожного її громадянина. Головною ознакою, що визначає цей рівень, завжди було і залишається читання, яке можна розглядати як ключ до інформації.

На сьогодні Новопсковська централізована система бібліотек складається з 27 філій - з центральної районної бібліотеки, районної бібліотеки для дітей, 52 селищних та сільських бібліотек-філій, де працюють 46 кваліфікованих працівників.

Бібліотеки району беруть активну участь в обласних конкурсах, літературних проектах, соціологічних дослідженнях та програмах, проводять найрізноманітніші масові заходи, займають призові місця.

Розвиваючи традиції культурно-просвітницького закладу, бібліотека активно співпрацює з установами та організаціями району. Ми не могли б на високому рівні організувати свою роботу, якби не підтримка влади, відділу культури, відділу освіти, Новопсковського професійного аграрного ліцею, районного краєзнавчого музею, районного центру соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді, територіального центру соціальної допомоги, МНС, РВУМВС, а також сільських та селищних рад, загальноосвітніх шкіл району, сільських будинків культури.

Основними пріоритетами в роботі бібліотеки є:

- ❖ Інформаційний сервіс бібліотеки
- ❖ Забезпечення вільного доступу користувачів до інформації та книги

- ❖ Оновлення методів роботи та форм обслуговування, зв'язок з громадою сіл та селищ
- ❖ Забезпечення життєдіяльності бібліотек, підвищення їх авторитету
- ❖ Удосконалення інформаційного сервісу на основі комп'ютерних технологій з використанням електронних ресурсів
- ❖ Підвищення інформаційної грамотності користувачів та бібліотечних працівників
- ❖ Розвиток краєзнавчої діяльності
- ❖ Удосконалення видавничої діяльності
- ❖ Правова освіта
- ❖ Розвиток волонтерського руху в бібліотеках

У Новопоківській ЦРБ користувачі мають можливість скористатися наявною літературою, відвідати масові заходи, ознайомитися з виставками.

Заклад має, затишний читальний зал, абонемент, Інтернет-центр на 5 місць.

ЧИТАЛЬНИЙ ЗАЛ – це багатий фонд енциклопедичних видань та підручників;

популярні періодичні видання;

- фонд неопублікованих краєзнавчих матеріалів з історії

Новопоківського району, спогади про Велику Вітчизняну війну на території нашого краю, про природу, традиції та народні ремесла Новопоківщини, історію заснування вулиць селища;

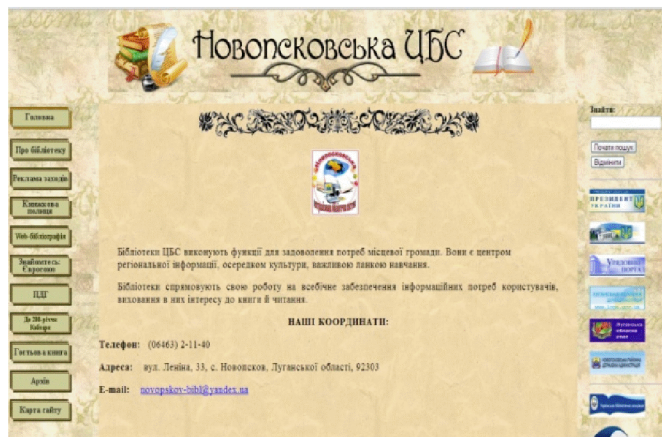
АБОНЕМЕНТ – це універсальний фонд друкованих видань: художня, науково-популярна література з історії України та світової історії, правознавства, філософії, соціології, психології, медицини, охорони навколишнього середовища, мовознавства, літературознавства, спорту. Розкриття та популяризація книжкового

фонду здійснюється шляхом організації книжкових виставок: тематичних, персональних, жанрових, нових творів друку; проведення історичних, правових, літературних годин, презентацій книг місцевих авторів. Працівники абонементу надають методичну, практичну та консультаційну допомогу працівникам бібліотек району з питань впровадження інновацій в роботі з читачами, сучасних тенденцій обслуговування користувачів

Центральна районна бібліотека має:

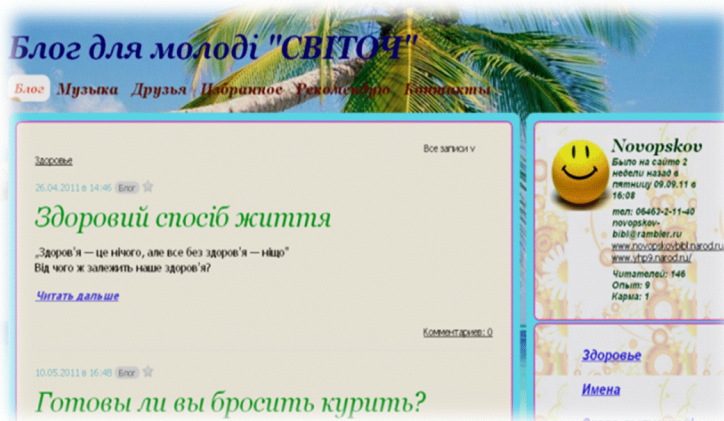
САЙТ

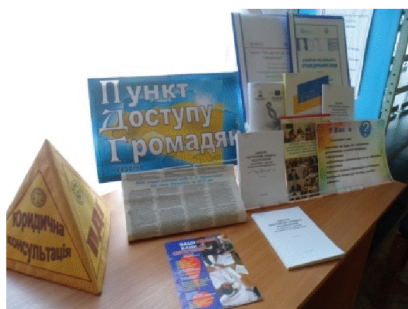
ІСТОРИКО – КРАЄЗНАВЧИЙ ПОРТАЛ

БЛОГ ДЯ МОЛОДІ СВІТОЧ»

Новопсковська центральна районна бібліотека приєдналась до Мережі ПДГ до офіційної інформації органів влади . У відкритому Пункті Доступу Громадян (ПДГ) до офіційної інформації, громадяни та відвідувачі бібліотеки можуть отримати необхідну урядову інформацію.

Центральна бібліотека досить забезпечена літературою з правової тематики. Бібліотечні працівники надають користувачам доступ до урядових сайтів за допомогою Інтернету і допомагають у пошуку.

У бібліотеці відбуваються цікаві зустрічі в клубах "Ровесник", «Пам'ять», «Євросвіт» На засіданнях читачі мають змогу обмінятися думками і поспілкувалися з однодумцями, пізнати нову інформацію, набути досвіду з деяких питань

Бібліотека започаткувала нові традиції у роботі з читачами: дискусійні форми донесення нових ідей, використання кіно-фоно-фотоматеріалів.

Туризм

Цікавинки нашого краю для туристів

Любов до Батьківщини починається з любові до рідної природи. Найближчим почуттям природа, це природа тих місць, де ми народилися. Треба любити й цінувати ту красу, що дарує нам природа, особливо якщо це знайомі з дитинства улюблені місця природи рідного краю.

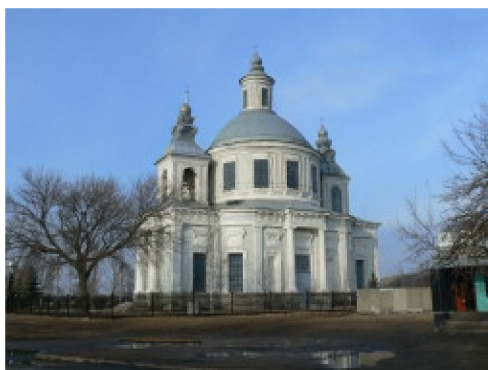
Для кожної людини, яка щиро любить рідну землю, її природа - найчарівніша у світі.

У кожного з нас є свої улюблені місця, які нам подобаються ще з дитинства, і з якими в людини є свої спогади й асоціації. Кожній людині варто пам'ятати про те, що батьківщина і його рідний край завжди допоможуть йому набратися фізичних і духовних сил, які б тяготи він не випробовував у житті.

Новопсковський район славиться своєю чудовою природою. Місцеві жителі і любителі активного відпочинку давно облюбували цей як край природної краси і природного достатку. Ми пропонуємо вам зануритися в цей дивовижний світ і насолодитися красотою землі, де дихається як і справжньому повні груди і з'являється відчуття нескінченної свободи.

Свято-Успенська церква

Один з найбільших населених пунктів Новопсковського району - це найстаріше село Осинове, засноване в 1637 році. Справжньою перлиною цих місць є Свято-Успенська церква (1802). Кам'яний храм об'єднує стилі бароко і класицизму. Він дивує своєю красою і сміливістю споруди, так як величезний купол спирається лише на стіни, жодного стовпа в церкві немає. Вважається, що таких унікальних храмових будівель залишилось лише три: у Москві, місті Острогозького (Воронезька область) і в Осинове. Ліпні прикраси, настінний розпис XIX століття заворожують погляд. За легендами, в церкву приходили молитися Григорій Сковорода, Кіндрат Рилєєв. Свято-Успенська церква внесена до реєстру пам'яток національного значення.

Офіційна дата її побудови - 1802 рік, Але, якщо ми врахуємо, що будувалась вона не один рік, кілька років будували один фундамент, не один рік сільська громада, прихожани, клопотали про свій храм, то можна впевнено сказати, що вона належить XVIII століттю.

За свідченням місцевого краєзнавця Степана Платонова церковів подібного архітектурного стилю було три у всій Російській державі - у Москві, Острогозьку Воронежської губернії і в селі Осинове. Є факти, що російський цар Микола I заборонив будувати такі церкви. Така висока споруда (висота близько 30 метрів) могла обвалитись і привалити віруючих. Певне не випадково церкву й перебудували, щоб зробити її безпечною для прихожан.

Починали будувати церкву в стилі бароко. Цей стиль культивувала Катерина II. Ознаки стилю - багатство, розкіш, вигадливі форми. Закінчували будівництво вже в стилі класицизму. Його впроваджував у життя син імператриці Павло I. Цей стиль запозичений в античному мистецтві і прагне до гармонії та суворой чіткості форм.

Про людину, яка будувала церкву, мало що відомо. Дослідники вважають, що це був тульський майстер Кудрявцев, який навчався у кращих зодчих Москви. Він зумів поєднати в своєму творінні красу від бароко і гармонію ліній від класицизму. Майстер прикрасив будинок декоративними елементами і ліпниною. Стіни оточив фризом у вигляді стрічки. Тридцятиметровий купол височить над головою без колон. І святі, намальовані на ньому невідомим живописцем, немов парять в небі над людськими головами. Деякі розписи церкви збереглися ще з 19 століття. Зовні ж паломників зустрічає фасад з дорійських портиків з нішами. Об'єднання двох напрямків мистецтва створили неповторний і монументальний ансамбль, особливо оригінальний для сільського храму.

За переказами, у церкві молився відомий український філософ Григорій Сковорода. Він гостював у цих краях у свого товариша - полковника Тевяшова. Згодом цими землями володіли російські князі Раєвські, яких відвідував декабрист і письменник Кіндратій Рилєєв. У громадянську війну в цих краях діяла банда Каменюки, що відкололася від загону Нестора Махна. Опричники відрізнялися особливими звірствами і залишили свій слід в історії Успенської церкви.

Є в церкві і власний святий - Дмитро Горський. Дмитра, прозваного Горським, зараз збираються канонізувати, кажуть, його моці зцілюють людей. Старовинна будівля має велике значення для віруючих не тільки через святого. Церкву називають «намоленою», так як тисячі людських душ двісті років отримували тут прощення і благословення.

Жителі навколишніх сіл вважають церкву головною своєю святинєю. Підтверджують це і фахівці. Успенська церква внесена до реєстру пам'яток національного значення. А такий розпис і архітектура не збереглися ніде в країні.

Гора Пристін

Особливою популярністю серед місцевого населення та гостей краю користуються гора Пристін. За традицією сюди приїжджають молодята та ювіляри, щоб вдихнути

неповторний аромат, який створюють колонії степового тюльпана, чебрецю, материнки, ромашки, незабудки, молочаю і крейдяного льону.

Гора Пристін, або як в народі її називають «третя точка». З висоти крейдяної гори як на долоні лежать село Осинове, хутір Ікове і навколишні краси.

Варто там побувати хоч раз, і назавжди запам'ятається та краса, ті відчуття, що отримуєш після побаченого. Коли ти стоїш на самій вершині Пристину, то відчуваєш повну свободу, так і хочеться розправити руки, як крила і полетіти!!! Краєвид, що відкривається, милує око, а буяння та запах трав немов п'янить. Думки самі кудись зникають, емоції переповнюють тебе, і ти стоїш наче вкопаний, і не можеш ні слова вимовити – так зачаровує побачене...

Найкраще туди їхати влітку або пізньою весною, коли все потопає в зелені і квітне. Колони ковилу й полину, чебрецю й незабудок, тямю й сон-трави вразять своєю красою. Восени там теж гарно: золоті шати та багряне листя дерев ваблять погляд. На жаль, взимку на Пристін взагалі ніяк не потрапиш, дорога заметена і навкруги одні сугроби.

Щоб побачити цю неймовірну красу, доведеться подолати нелегкий, але цікавий шлях. З'їхавши з основної траси в кінці Новопскова, потрапляєш в село Осинове, де можна відвідати старинний храм Успіння Пресвятої Богородиці. Далі ґрунтова дорога, вперемішку зі щебенем, підведе до підніжжя гори, де можна побачити рідкісну історичну пам'ятку - печери, створення яких історики відносять до середини XVII століття. Серед місцевого населення існує немало легенд, пов'язаних з цими печерами.

Старожили Новопскова та Осинове зі всією серйозністю стверджували, що недалеко від цього місця захований багатий клад, а самі печери використовувалися для укриття чи як склади для учасників козацько-селянського повстання під керівництвом К. Булавина в 1707-1708 роках.

Саме від підніжжя починається найцікавіше – дорога на самий Пристін. Вузенька стежка, яка заросла травою, серпантинном вестиме вгору. Збоку розкинулася лісосмуга, якої не видно ні кінця ні краю. З кожним поворотом стежка стає все вужчою і вужчою, і зрештою перед очима розкинеться неохватний зору краєвид. З верхівки гори річка здається вузенькою ниточкою, будинки в селі схожі на іграшкові, а вдалині десь видно Новопсков та сусідні села. Воно все таке крихітне, як не справжнє. Пам'ять фотографує побачене, щоб подумки ти міг сюди повернутися будь-коли. Насолодившись пейзажами, ти вдихаєш на повні груди свіже повітря, наповнене запахами трав, падаєш в цю траву і дивишся на голубе безхмарне небо, заплющуєш очі і слухаєш тишу. Вдалині чути, як десь співають пташки, як біля тебе проповзає ящірка, як шумить трава від вітру...

Коли мені стає сумно, не вистачає емоцій, я просто згадую про свою найпершу поїздку в місце, де залишилась частинка мене самої, в місце, до якого я щораз повертаюсь подумки, щоб знов відчутти свободу польоту фантазії.

Мінеральні джерела Новописковщини

Невичерпним багатством є мінеральні води. Від звичайних вони відрізняються хімічним складом, температурою, вмістом газів. Тож вода, з якою пов'язане життя на Землі, далеко не проста річ, як здається на перший погляд.

Утворення мінеральних вод – процес надто складний і неоднорідний. Щоб його знати повною мірою, необхідно мати детальні результати фізико-хімічного аналізу вод. Хімічний склад природних вод відбиває історію геологічного розвитку конкретного регіону.

Завдяки процесам, що відбулися на поверхні землі – стиснення, утворення глибин та впадини, а потім височин, привели до того, що на території нашого краю сконцентрувалися залишки морської води. Так у Новописковському районі є кілька свердловин, з яких видобувають цю воду.

Наприкінці 1970-х років на березі Айдару було відкрите джерело мінеральної води, яку геологи умовно назвали "Перлина Північного Донбасу". Перше слово цієї назви й перетворилося в назву санаторію. З 1978 року по теперішній час колектив санаторію очолює лікар вищої категорії Володимир Миколайович Шерстюк.

Склад води - хлоридно-натрієва- це і визначило профіль санаторію-гастроентерологічний. Спочатку санаторій використав матеріально-технічну й лікувальну бази, що залишилися від піонерського табору. Але з кожним роком перелік лікувальних процедур розширювався, здобувалося нове сучасне обладнання, поліпшувалися умови проживання відпочиваючих. Поряд зі звичними методами лікування стали використатися й нетрадиційні. У числі унікальних природних факторів – іловий унікальний бруд, хлоридно-бromo-натрієві підземні води для лікувальних ванн, хлоридно-натрієва мінеральна питна вода, повітря, насичений озоном і смолистої аэрозолью хвойного лісу, спокійні води ріки Айдар.

Наявні засоби дозволяють ефективно зціляти такі захворювання, як хронічні гастрити, функціональні захворювання шлунка, виразкову хворобу шлунка й 12-и палії кишки, хронічні захворювання печінки й жовчовивідних шляхів, коліти, легку форму цукрового діабету й інших.

Інший вид мінеральної води, що є у районі, знаходиться у селі Новорозсош – це свердловина № 1217. Формується вона у крейдових надрах екологічно чистої місцевості на глибині 45 метрів. Хімічний склад цієї води: сульфатно-гідрокарбонатно-хлоридний, магнієво-натрієво-кальцевий, слабої мінералізації, а також у ньому є іони срібла. Склад її стабільний, він не змінюється протягом року.

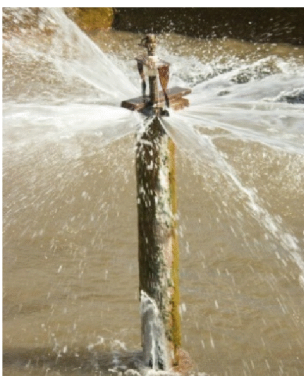
Новорозсошанська вода багата солями магнію, кальцію, калію, кремнію, для організму людини має тонізуючу дію, зміцнює імунітет, підвищує енергетичний потенціал, має антимикробну дію, захищає зуби від карієсу та зміцнює ясна. Також ця вода покращує обмін речовин, діяльність шлунково-

кишкового тракту, нормалізує тиск. Джерело знаходиться в екологічно чистій місцевості, серед квітучих степів Слобожанщини, під захистом Свято – Троїцького храму. Вода джерельна, прозора, безбарвна, без запаху. За температурою належить до холодних + 12 градусів. Багата солями магнію, кальцію, кремнію. Вода по своїм органолептичним

санітарно – бактеріологічним показникам та хімічному складу відповідає вимогам ДСТУ 878-93 «Води мінеральні питні» і відноситься до природних столових вод. Вода «Новорозсошанська» надає загальнозміцнюючу і тонізуючу дію на організм; підвищує енергетичний потенціал людини, стійкість до захворювань, позитивно впливає на імунну систему; володіє антимикробною здатністю, захищає зуби від карієсу і укріплює ясна; покращує обмін речовин, діяльність шлунково-кишкового тракту, нормалізує тиск. Природний вміст іонів срібла дозволяє збільшити термін її зберігання до 12 місяців.

Джерело «Солонка»

З пагорба веде стежка на лівий берег річки Айдар, де розташований сірководневий джерело, в народі званий Солонка.

На кілька метрів від землі б'є водяний фонтан. Температура води цілий рік однакова - +18-20 градусів. Вода має особливий хімічний склад, що включає десятки елементів, а також специфічний запах, характерний для сірководневих джерел. За складом вона близька до мінеральних джерел Північного Кавказу, а саме до знаменитим Кисловодськун водам. Усі бажаючі можуть взяти водний душ.

Це джерело приваблює не тільки гостей селища, а й мешканців своїми лікувальними властивостями. Насамперед лікують запалення опорно-рухового апарату, кістково-м'язової системи людини, а також хвороби шкіри.

У результаті дії сульфідних (сірководневих) вод нормалізується артеріальний тиск, зростає швидкість кровотоку, дещо сповільнюється серцевий ритм, поліпшується кровопостачання і іннервація органів і тканин, змінюються різні види обмінних процесів, підвищується споживання кисню, посилюється легенева вентиляція. Сірководневі ванни впливають на ритм серцевих скорочень, сприяють розвантаженню серця, подовжують періоди йогоспокою. Ця вода успішно використовується для лікування зовнішніх захворювань - починаючи від радикуліту, остеохондрозу і закінчуючи шкірними недугами.

Санаторій «Перлина»

Санаторій "Перлина" розташований в екологічно чистому районі, в хвойно-листяному лісі, поблизу мальовничої річки Айдар. Санаторій спеціалізується на лікуванні захворювань шлунково-кишкового тракту, органів опорно-рухового апарату, периферичної нервової системи та органів дихання.

Новопсковський санаторій «Перлина», заснований в 1977 році, в південно-східній частині Луганської області. Територія санаторію знаходиться в хвойному лісі, в п'яти хвилинах ходьби протікає річка Айдар. Це екологічно чистий район.

Санаторій «Перлина» - це питний курорт. В наявності, у якого, два власних джерела мінеральної води:

Питна мінеральна вода (хлоридно-натрієва, малої мінералізації 4 грами на літр), цілющі властивості якої спрямовані на оздоровлення шлунково-кишкового тракту і поліпшення обмінних процесів;

Мінеральна вода, для зовнішнього застосування (ропа), використовується у вигляді лікувальних ванн. Цілющі властивості направлені на оздоровлення опорно-рухового апарату, периферичної нервової системи, підвищення імунітету та ін..

Санаторій розташовує до відпочинку, оздоровлення та відновлення сил. Це сучасний комплекс, в наявності у якого лікувальна та діагностична база для санаторно-курортного оздоровлення, SPA комплекс. Рівень акредитації - вищий.

Здравниця пропонує комфортні номери, різних категорій:

- Однокімнатні двомісні номери;
- Однокімнатні двомісні номери в котеджі;
- Одномісні однокімнатні;

Двомісні двокімнатні номери класу люкс;

Двомісні двокімнатні номери VIP класу;

Санаторно-курортне оздоровлення можна отримати за чотирма напрямками:

Лікування шлунково-кишкового тракту;

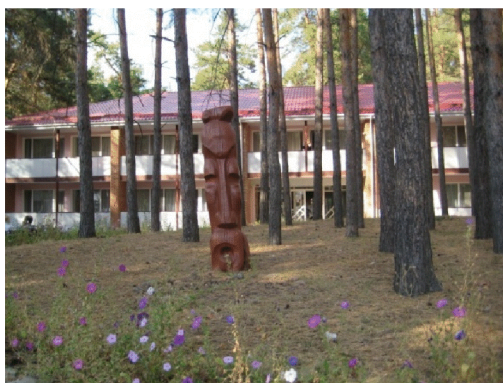
Лікування опорно-рухового апарату;

Лікування периферичної нервової системи;

Лікування органів дихання;

Спектр процедур, пропонований санаторієм:

питне лікування, фітотерапія, лікувальні ванни, душі, різні види масажу, електросвітлолікування, високотонна терапія, ультразвукова терапія, лазеротерапія, аеронотерапія і музикотерапія, гідроклоноотерапія, тубажі, апаратна фізіотерапія, вуглекислі сухі ванни, дихальні практики, лікувальні гімнастики, парафіноезокерітове лікування, лікування полтавським бішофітом, дієтотерапія, талласотерапія, кліматотерапія і т.д.

До послуг відпочиваючих:

басейн;

акваеробіка;

більярдна;

настільний теніс;

турецька лазня «Ха-мам»;

дві фінські сауни;

міні-сауна «Кедрова бочка»;

сінна лазня;

тренажерний зал;

спортивні майданчики;

бібліотека;

конференц-зал для проведення семінарів та тренінгів;

екскурсії та культурно-масові програми;

пляж;

автостоянка.

Районний краєзнавчий музей

Про необхідність створення в Новопскові краєзнавчого музею почали говорити вже в перші роки після завершення Великої Вітчизняної війни. Проте реалізація цих планів стала можливою лише, коли за справу взявся цілеспрямований, енергійний чоловік Степан Тихонович Коновалов. За його ініціативою 25 січня 1960 року було створено оргкомітет з 19

чоловік для організації музею. Для розміщення музею була виділена кімната в районному Будинку культури.

Почався збір матеріалів, які поклали початок поглибленому вивченню історії Новопокровського району, кожного населеного пункту нашого краю. В жовтні із запасників Луганського обласного музею було виділено деякі матеріали та експонати, всього 370 назв. Це дозволило почати роботу зі створення експозиції музейної кімнати.

У 1973 році Коновалов С.Т. пішов на пенсію і музей був розформований. Експонати зберігалися у підвалі будинку культури, проте багато їх було втрачено.

У 1978 році за відродження музею взявся інший ентузіаст О.М. Соколов. Було проведено переоблік всіх експонатів музейного фонду, продовжився збір нових матеріалів для музею. До збору матеріалу залучилося все населення району.

У 1980 році було завершено оформлення експозиції музею. У новому, самостійному приміщенні музей було відкрито в 1984 році (раніше в цій будівлі був промкомбінат, потім музей).

У 1988 році Новопокровському краєзнавчому музею було присвоєно статус музею - відділу Луганського краєзнавчого музею.

На початку 90-х років до музейної експозиції, розташованої в головній будівлі, додалась ще одна – було куплено сільський будинок забудови кінця XIX ст., розташований

поруч, в який зібрали меблі та речі того часу. Після введення в дію садиби, Новопокровський краєзнавчий музей став кращим в Луганській області музеєм сільського типу.

Етнографічний комплекс «Слобідське подвір'я» – особливий світ, куди потрапляєш після галасливого та урбанізованого сучасного світу. Час ніби повертає нас в минуле.

Хата побудована для родини диякона церкви Святого Миколая Чудотворця, яка була полковою церквою Псковського кірасирського полку. Будинок та подвір'я збереглися практично такими, як були сільські садиби Слобожанщини в кінці XIX століття.

В будиночку представлено багато раритетів, яких вже не зустрінеш в сучасному житті.

В експозиції кімнат представлені зразки гончарного посуду виробленого з високоякісної місцевої глини. Тут можна дізнатися про секрети гончарства.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Булавинівський народний хор [Текст]: Буклет . – Новопокков: РЦКД, 2013.
2. Діти сонця [Текст]: Буклет . – Новопокков: РЦКД, 2013.
3. Дитячий зразковий хор «Сонечко» [Текст]: Буклет . – Новопокков: Новопокковська школа мистецтв, 2010.
4. Народний ансамбль «Синівочки» [Текст]: Буклет . – Новопокков: РЦКД, 2013.
5. Народний вокальний ансамбль «Веснянка» [Текст]: Буклет . – Новопокков: РЦКД, 2013.
6. Народний вокальний ансамбль «Два кольори» [Текст]: Буклет . – Новопокков: РЦКД, 2013.
7. Народний ансамбль народної пісні «Слобода» [Текст]: Буклет . – Новопокков: РЦКД, 2013.
8. Народний фольклорно - етнографічний колектив «Білолучанка» [Текст]: Буклет . – Новопокков: РЦКД, 2013.
9. Народний фольклорний колектив «Криниченька» [Текст]: Буклет . – Новопокков: РЦКД, 2013.
10. Природно-заповідний фонд луганської області [Текст] /А.О. Арапов (заг. ред.), Т.В. Сова, В.Б. Ференц, Ю.О. Іванченко. Довідник. – 2-е вид. доп. І перероб. – Луганськ: ВАТ «ЛЮД», 2008. – 168 с.
11. Рунов В.Новопокков и его окрестности [Текст] / В.А. Рунов. – Москва, 2002. – с 592.

WEB – ДЖЕРЕЛА

1. Нас встречает Новопокковский район | Путешествие в Новопокков «чигирями» и не только. [Електронний ресурс] // <http://pohodushki.org/ru/gallery/trip-to-novopokkov-and-not-only/image/3173>
2. Новопокков – Википедия [Електронний ресурс] // <http://ru.wikipedia.org/wiki/%D0%9D%D0%BE%D0%B2%D0%BE%D0%BF%D1%81%D0%BA%D0%BE%D0%B2>
3. Новопокковский район [Електронний ресурс] // <http://www.library.lg.ua/kraeved/pisatel1/proizv/asp11.txt>
4. Новопокковский район - Информационный портрет луганского региона [Електронний ресурс] // http://www.irp.lg.ua/rus/content.php?type=85139032_0200&filename=2008_05_27_09_04_23.html&name=%CD%EE%E2%EE%EF%F1%EA%EE%E2%F1%EA%E8%E9
5. Новопокковский районный краеведческий музей[Електронний ресурс] // http://alptour.com.ua/content/zemlia_luganshina/luganskaia_oblast/muzey_novopokkov.html
6. ООО Новопокковский санаторий "Жемчужина"- 35 лет опыта и доверия в сфере санаторно-курортного оздоровления. [Електронний ресурс] // <http://lg.vgorode.ua/reference/company/121366/part/218/>
7. Санаторно-курортное оздоровление в санатории «Жемчужина» Новопокков Луганская область [Електронний ресурс] // <http://www.jemchyjina.lg.ua/>

**Наша адреса:
вул. Леніна, 33,
сmt. Новопсков,
Луганська обл**

**Телефон: (06463) 2-11-40
Ел. пошта: novohskov-bibl@yandex.ua
Web- сайт: <http://novopskovbibl.narod.ru>
Краєзнавчий портал: yhp9.narod.ru**